

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 105.091 van 25 maart 2002
in de zaak A. 97.348/XIV-668.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat W. SMISMANS,
 kantoor houdende te 1500 HALLE,
 Vandenpeereboomstraat 214

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 14 februari 1978 en van Soedanese nationaliteit, op 10 november 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2000 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 31 januari 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 14 oktober 2000;

Gelet op de beschikking van 28 december 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van dat voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 16 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 27 februari 2002 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. SMISMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 9 januari 2000 en verklaart zich vluchteling op 10 januari 2000.

1.2. Op 31 januari 2000 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 11 oktober 2000 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt omdat de vordering tot schorsing niet voldoet aan de bepalingen van artikel 3, 6/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met name gebrek aan taalkeuze bij het verhoor op basis van artikel 35 van voormeld koninklijk besluit;

Overwegende dat uit de verklaring d.d. 10 januari 2000 van verzoeker, afgelegd overeenkomstig artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) blijkt dat verzoeker om de bijstand van een Engelse tolk verzocht tijdens de behandeling van zijn asielverzoek, zodat hij blijkbaar het Engels kiest voor zijn eventueel verhoor; dat bijgevolg de exceptie wordt verworpen;

2.2. Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken aanvoert dat er "op het eerste gezicht meer dan dertig (30) dagen verstreken (zijn) tussen de bestreden beslissing en de inleiding van de vordering"; dat de exceptie van onontvankelijkheid ratione temporis wordt verworpen, aangezien de bestreden beslissing aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht op 14 oktober 2000 en het aangetekend verzoekschrift tot schorsing op 10 november 2000 werd ingediend, wat tijdig is;

2.3. Overwegende dat de tweede verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt gesteund op de afwezigheid van een middel van de verzoekende partij gericht tegen het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, dat gepaard gaat met de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

Overwegende dat de afwezigheid van een middel gericht tegen het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten de onontvankelijkheid van de middelen ontwikkeld door de verzoekende partij niet in de weg staat, zodat de exceptie van onontvankelijkheid wordt verworpen;

2.4. Overwegende dat beide verwerende partijen in hun nota een exceptie van onontvankelijkheid opwerpen omdat het verzoekschrift geen voldoende uiteenzetting van de feiten bevat die het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan aantonen;

Overwegende dat de verzoekende partij volgend nadeel aanvoert;

“Dat in afwachting van de afhandeling van de procedure ten gronde het past de gevolgen op te schorten verbonden aan de beslissing van de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 17 van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State, aangezien de onmiddellijke uitvoering van de Commissaris-generaal tot terugleiding van de heer XXX, naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, een moeilijk te herstellen nadeel berokkent aan de heer XXX, met name dat diens fysieke integriteit in gevaar komt; dat hij, bij eventuele nietigverklaring van de beslissing van het Commissariaat-generaal dd. 11 oktober 2000, niet in staat zal zijn de verdere procedure te volgen, en dat aldus zijn rechten van verdediging geschonden worden.”;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, luidens artikel 3, 5/, van het

koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kan aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat deze bepaling zo dient te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat; dat het de Raad van State immers moet mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartijen moet mogelijk zijn, om zich tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen; dat de verzoekende partij gegevens dient aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel; dat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift tot schorsing, duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan; dat indien de verzoekende partij hierin te kort schiet, bijvoorbeeld door zich in het schorsingsverzoek te beperken tot algemeenheden, dit euvel in een verder stadium van de procedure niet meer kan worden rechtgezet; dat het immers niet is toegestaan in latere "memories" of "conclusies" het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te concretiseren dat in het schorsingsverzoek op algemene wijze werd aangevoerd; dat met die achteraf aangevoerde gegevens geen rekening kan worden gehouden; dat vage en algemene beweringen of al te summiere uiteenzettingen niet kunnen leiden tot het aanvaarden van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat een groot deel van de rechtspraak van de Raad van State op goede gronden eist dat de verzoekende partij zeer concrete gegevens moet aanvoeren die het door haar omschreven moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantonen of kunnen aantonen; dat tenslotte de rechtspraak van de Raad van State aanneemt dat de verzoekende partij dient aan te tonen welk persoonlijk of specifiek nadeel zij ondergaat; dat het nadeel dient geconcretiseerd te zijn; dat een nadeel van algemene aard niet volstaat, omdat er een geïndividualiseerd verband dient te bestaan tussen de verzoekende partij en het beweerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de uiteenzetting van het nadeel te vaag en te algemeen is en dat verzoeker nalaat concrete gegevens aan te brengen om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te adstrueren; dat verzoeker niet aantoont dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een persoonlijk nadeel kan berokkenen; dat de omstandigheid dat de verzoekende partij eventueel van het grondgebied wordt verwijderd, haar niet belet, met betrekking tot haar annulatieberoep, haar verdediging te laten waarnemen door een raadsman van haar keuze, vermits op haar niet de wettelijke verplichting rust om persoonlijk te verschijnen; dat de opgeworpen exceptie van de verwerende partijen gegrond is;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientig maart tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.